

Kreditforening, vi have — hvorledes har den da nu betragtet sin Lygave? Har den nogensinde sørget for at skaffe sine Laantagere bedre Billaar paa Grundlag af Pengeomsætningen i Udlandet? Nei, den har gjort akkurat lige det Modsatte. Til Trods for, at en Generalforsamling, en saa fuldtalig Generalforsamling, som vel aldrig nogensinde har fundet Sted i en Kreditforening her i Landet, vedtog at konvertere Kreditforeningens Obligationer, en Operation, hvorpaa der kunde have været tjent cirka 1½ Million Kroner, har en egenmægtig Bestyrelse nægtet at efterkomme Generalforsamlingens Blydende, og det, som jeg sagde, uagtet det ved en nøiagtig Beregning har vist sig, at Kreditforeningen, altsaa Laantagerne, derigjennem vilde have tjent 1,600,000 Kr., og nu studerer Stifternes Kreditforenings Bestyrelse paa at gaa til den ærede Indenrigsminister og maaske til den ærede Finansminister med for der at faae Absolutet for sine Synder og for at faae Ministeriet til at sige, at det, som Generalforsamlingen vedtog, er Noget, som Ministeriet ikke kan være med til. Men derimod noget meget Mindre, noget efter min Mening Mistmaast i Retning af Konvertering, saadant Noget, som denne Bestyrelse vil foreslaa, skal Ministeriet paa Forhaand love at ville approbere. Jeg antager ikke, at den ærede Indenrigsminister vil gaa med til Sligt. — Det, jeg altsaa anker over ved vore Kreditforeninger, er, at de altsor lidt have henvendt sig til Udlandets Pengemarked. Og hvilken Betydning det har at faae Obligationerne paa Udlandets Markeder, se vi et saa talende Bevis paa i disse Dage, som vi overhovedet kunne forlange. I disse Dage have de to Husmandskreditforeninger her i Landet faaet deres Konvertering i Orden, og vi se, at disse Obligationer nu udbydes til en Kurs til 98½. Det vil sige, at 3½ pCt. Kreditforeningsobligationer nu udbydes til 98½ pCt., medens de for kun ganske kort Tid siden kunde kjøbes for cirka 96. Jeg skal fremføre et andet Exempel paa, hvad det betyder, at Kreditforeninger søge Marked for deres Obligationer i Udlandet. For et Par Aar tilbage eller saa omtrent led den norske Øst Kreditforening den sørgelige Tort at se sine Obligationer noterede et Par Procent lavere end andre Kreditforeningsobligationer her i Landet. Jeg kjender ikke Grunden dertil, men jeg veed, hvorledes denne Kalamitet blev afhjulpen. Bestyrelsen derovre blev pludselig resolut: den udstedte sine Obligationer ogsaa med tydsk Text og søgte dem forhandlede paa tydske Børser, og Følgen deraf blev øieblikkelig, at disse Obligationer steg med fra 1½

til 2 pCt. Man ser deraf, hvilke Følger det har for Kreditforeningen og derigjennem for Laantagerne, at vi søge nye Markeder for vore Kreditforeningsobligationer, og det er Grunden til, at Forslagsstillerne ere fremkomne med det foreliggende Lovforslag. Hvad vi ønske at naae, er jo det, at Obligationernes Kurs skal være høi. Maaske bliver det ikke nogen overordentlig stor Prisstigning, men selv om det kun var c. 2 pCt., vil det ikke sige saa lidt endda. Jeg antager, at vore Kreditforeninger udlaane aarlig c. 40—50 Millioner Kr., og naar vi tænke os, at deres Obligationer steg med c. 2 pCt., vilde det altsaa være en aarlig Gevinst for danske Eiendomsbesiddere af 1 Million Kr., og 1 Million er i disse Tider virkeltg ikke at foragte. Men hvormed begrunde vi da denne Prisstigning, som vi vente vil finde Sted? Den begrunde vi for det Første — og det er det rigtigste — deri, at Obligationerne ved at udstedes af Hypothekbanken vilde fremtræde i en Skikkelse og fremtræde ikke blot med dansk, men ogsaa med tydsk og engelsk Text og maaske med Text i endnu flere Sprog. Det er jo saaledes, at vore Kreditforeningsobligationer, naar de nu søge ud paa Verdensmarkedet, ikke naae at blive saa bekendte, som de kunde blive, hvis de fremtraadte alle i ens Skikkelse og enslydende. Nu komme en 10 eller 12 forskellige Slags danske Kreditforeningsobligationer paa det udenlandske Marked, men man kan ikke forlange, at Udlandinge skulle kjende vore Forhold herhjemme saa godt, at de tør eller ville kjøbe disse Obligationer. Naar derimod alle disse Kreditforeninger samle sig i en Overkreditforening, i det, vi kalde en Hypothekbank, som er et Mellemled mellem Kreditforeningerne og Pengemarkedet i Udlandet, naar deres Obligationer fremtraadte enslydende, er det en Selvfølge, at Obligationerne vilde blive meget mere kendte og meget mere skattede og vilde finde meget større Ufsætning paa de udenlandske Børser, end de nu finde. Samtidig er det jo en Selvfølge, at Obligationerne skulle forhandles og noteres paa de vigtigste Børser i Udlandet, og at der paa Obligationerne skal nævnes visse udenlandske Bankiers og Pengeænd, som indløse Kuponerne og forhandle Obligationerne. Hypothekbanken skulde efter min Mening i den Retning handle lidt viseligere end den høitærede Finansminister handlede, da han udstedte sine Statsobligationer, og jeg har den Tro, at saadanne Kreditforenings- eller Hypothekbankobligationer under en saadan Ordning vilde stige og gaa over den Pris eller i alt Fald i Høide med den Pris, som den høitærede Finansminister har faaet sine